

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

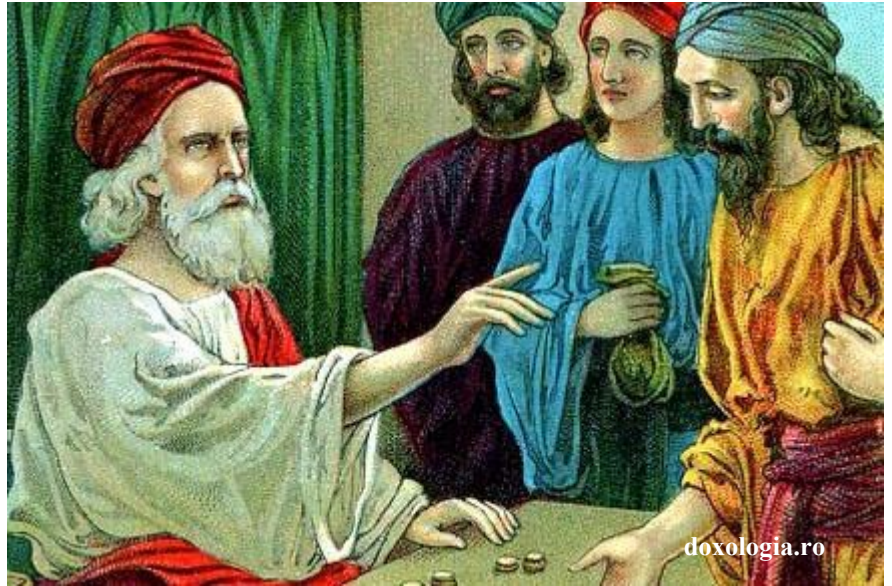
Duminica a 16-a după Rusalii

Evangelhia Duminicii

Pilda talanților

Ev. Matei 25, 14-30

Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare, plecând departe, și-a chemat slugile și le-a dat pe mână avuția sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat. Îndată mergând, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți. De asemenea și cel cu doi a câștigat alți doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme a venit și stăpânul acelor slugi și a făcut socoteala cu ele. Și, apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă! Peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă! Peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. De aceea, temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău. Și răspunzând, stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea, deci, ca tu să dai banii Mei schimbătorilor de bani, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați, deci, de la el talantul și dați-l celui care are zece talanți. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Acestea zicând, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă!

doxologia.ro

Iubirea creștină, leacul pentru egoism și iubire pătimășă

Ziua Îndrăgostiților, sărbătoarea în sine, are la origine cinstirea Sfântului Valentin, episcopul Umbriei, care a pățimit pe vremea împăratului Claudiu al II-lea, fiind denunțat pentru mărturisirea credinței creștine și promovarea ideii de întemeiere a familiei cu binecuvântarea lui Dumnezeu, prin primirea cununiilor religioase. Data pătimirii sale fiind incertă, este sărbătorit în zile diferite în Orient și în Occident, în Biserica Ortodoxă și în Biserica Romano-Catolică; ortodocșii îl serbează la data de 30 iulie. A rămas în memoria Bisericii prin faptul că a cunutat o creștină cu un păgân, iar în urma acestei cununii, păgânul a devenit creștin. Sfântul Valentin este patronul familiei, al celor care nutresc sentimente frumoase unul pentru celălalt, al celor care sunt îndrăgostiți.

Iubirea creștină, leacul pentru egoism și iubire pătimasă

“Valentine’s day” este o sărbătoare „importată”. În general, importul unei sărbători, sau ale unor tradiții, ne deschide poarta spre multiculturalism, spre universalitate, însă este foarte important să avem ancorată mintea și judecata, întâi de toate, în reperele solide ale tradiției autohtone, originare. Familia rămâne nucleul principal al identității noastre; noi avem un potențial al manifestărilor tradiționale și al sărbătorilor cu totul deosebit, pe care suntem responsabili să-l cultivăm în sânul familiei noastre. Înainte de a importa aceste valori, este important să ne cunoaștem tradiția și valorile noastre, respectându-ne propria identitate.

Pentru noi, creștinii, fiecare zi este o sărbătoare a iubirii - suntem chemați să iubim în fiecare zi, ar fi absurd să iubim o singură zi pe an. Ce înseamnă să fii creștin? Înseamnă să fii un îndrăgostit (tot timpul), adică să trăiești mereu iubirea la timpul prezent, nu cu nostalgia trecutului, nici cu speranțe deșarte pentru viitor... să trăiești intens o iubire și față de persoana iubită și față de Dumnezeu.

Există, în viața de zi cu zi, mai multe percepții asupra dragostei. În general, o percepem ca pe un sentiment, care trezește atenția tuturor. Noi, creștinii, nu promovăm iubirea ca sentiment decât numai în măsura în care este aliniată iubirii ca virtute. Pentru noi, iubirea este o virtute. Iubirea începe ca un exercițiu personal, în a te dedica lui Dumnezeu și aproapelui. Atunci când o abordăm din perspectiva strictă a sentimentului, ajungem de fapt la iubirea de sine, la o iubire a plăcerii. Și astfel este confundată iubirea cu plăcerea, în care partenerul de viață devine un instrument al propriei plăceri. “Mă iubesc pe mine, prin intermediul tău.” - este o drama pentru cei ce au ajuns să trăiască în acest mod, iubirea. Iubirea sentimentală, dincolo de bucuria unor scurte momente, e plină de tristețe, se finalizează într-o durere. Când vorbim de gelozie, vorbim de imperfecțiunea sentimentului de dragoste, deoarece este expresia unui egoism, a unui spirit posesiv, exagerat, care sufocă libertatea celuilalt. Nu are sens să urmărești persoana iubită, trebuie să-i respecti libertatea, și dimpotrivă, să te bucuri constatând că făcând aceasta, s-a manifestat așa cum ai vrut. Experimentăm sentimente contradictorii atunci când constatăm că persoana iubită ne -a trădat încrederea, sau atunci când nu a răspuns pe măsura așteptărilor noastre. Gelozia, posesivitatea se nasc în momentul în care iubirea începe să capete nuanțe patologice, atunci când omul iubește pătimasă și are simțământul dreptului de proprietate asupra persoanei iubite sau când se așteaptă la un fel de reciprocitate, din punct de vedere al măsurii afecțiunii; toate acestea sunt forme de boală ale iubirii umane...

Atunci când privim dragostea ca pe o virtute creștină, ajungem să înțelegem că nu este un dar pe care-l primim de la Dumnezeu, ci este rezultatul propriilor

noastre eforturi. Iubirea este cu atât mai înaltă, cu cât punem mai mult pe altarul ei, sacrificând din egoismul nostru. Însuși Mântuitorul Iisus Hristos ne îndeamnă: “Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc” (Matei 5, 44). Iubirea este o prelungire a Liturghiei în spațiul public. Pentru a ajunge la iubirea lui Dumnezeu, trebuie să fim capabili să ne iubim aproapele, în orice circumstanțe, iar scopul iubirii este unirea cu Dumnezeu. De aceea, iubirea înglobează toate virtuțile creștine.

Ziua îndrăgostiților ar trebui privită ca o sărbătoare a familiei. Dacă relația de iubire dintre două persoane nu ajunge la o abordare rațională și serioasă a evoluției

acesteia spre o viață de familie, în cele din urmă ea degenerază, se pierde, apar conflictele, apar dramele... Așadar, este important ca iubirea și sentimentele din început să evolueze progresiv. În cadrul unei relații trebuie să mergem pe calea sentimentelor, a iubirii cu pași mărunți, să nu ne grăbim, să nu precipităm lucrurile; e o chestiune responsabilă și extrem de delicată - a ne preocupa să asigurăm sentimentelor noastre un curs mereu ascendent. În general, cei care vin la Biserica și acceptă să discute cu preotul despre viața lor și să-și împărtășească sentimentele, deja au făcut un pas foarte important în acest sens - cu siguranță vor primi și îndrumările necesare spre a

descoperi valențele iubirii creștine, ale dragostei adevărate.

Cununia este una dintre cele 7 Taine ale Bisericii și presupune o dublă angajare: o angajare umană, printr-o lucrare văzută, și o angajare a lui Dumnezeu, prin lucrarea nevăzută, prin care se împărtășește harul nevăzut. Lucrarea umană este și ea la rândul ei bivalentă: pe de o parte este lucrarea preotului, care are un caracter sacramental, sfințitor, iar de cealaltă parte este angajarea tinerilor care se căsătoresc. Taina Cununii nu este o slujbă care începe la ora x și se termină la ora y, nu este o slujbă care durează o oră, în Biserică, ci are o desfășurare pe tot parcursul vieții de familie, pentru că în mod frecvent lucrarea omului se îngemănează cu lucrarea lui Dumnezeu, spre bucuria familiei.

Dăruirea de sine este necondiționată atât în viața de familie, cât și în manifestarea creștinului în societate, care trebuie să arate mereu dăruire de sine, sporită de sacrificiul personal. Linia maximală a iubirii ne-o trasează Mântuitorul: “Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi” (Ioan 15,13), adică să fii capabil la sacrificiul suprem pentru binele semenului tău și astfel să poți ajunge la iubirea lui Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

**Astăzi, 11 februarie:
 Sf. Teodora Împărăteasa
 „Păpușile Teodorei” – icoanele
 Împărătesei Teodora**

Originară din Paflagonia, Teodora descindea din aristocrația armeană. Părinții au crescut-o pe Teodora la Constantinopol, unde a primit o înaltă educație. Fiind înzestrată cu o frumusețe deosebită, ea a fost remarcată și aleasă de trimișii noului împărat Teofil (829-842), alături de alte șase fete, pentru a-i fi aduse spre căsătorie. Selecția s-a desfășurat în 830, iar Teodora a fost aleasă să devină împărăteasă probabil de soacra sa, Eufrosina. Nunta s-a săvârșit pe 5 iunie 830, în Biserica Sfânta Sofia. În timpul căsătoriei sale, Teodora i-a dat lui Teofil cinci fiice și doi fii, cel mic devenind împărat, Mihail al III-lea.

Deși Teofil era iconoclast, Teodora avea evlavie la icoane, venerând icoanele pe care le ținea în odăile ei din palatul imperial. O poveste spune că o servitoare a văzut-o venerând icoanele și a pârât-o împăratului. Când soțul ei a întreat-o despre incident, ea a zis că „se juca cu păpușile”.

După cum se spune Sinaxarul Mare, atunci când Teofil era pe patul de moarte, Teodora a dat la iveală icoanele ascunse. În clipele de pe urmă ale soțului său, ea l-a înduplecat să mărturisească, să cinstească și să sărute din tot sufletul icoanele.

După moartea Împăratului Teofil, la 22 ianuarie 842, Teodora a devenit regentă în timpul minoratului fiului ei, Mihail. Ea a schimbat politica eclesială a lui Teofil și a convocat un sinod, în luna martie 843, în Palatul Kanikleion (sediul cancelariei imperiale) din Constantinopol. Episcopii au întărit din nou hotărârile Sinodului VII Ecumenic (787) cu privire la venerarea icoanelor. Patriarhul Ioan VII Gramaticul a fost depus, iar Teodora a recomandat Sinodului să-l aleagă patriarh pe Metodie.

Întrucât sinodul de la Constantinopol s-a ținut în ajunul primei duminici a Postului Mare, iar restabilirea cultului icoanelor a fost considerată o nouă victorie a Ortodoxiei asupra ereziilor, s-a stabilit ca în fiecare an această duminică, numită Duminica Ortodoxiei, să comemoreze biruința Bisericii asupra ereziilor.

Două dintre icoanele împărătesei Teodora sunt păstrate până azi la Mănăstirea Vatoped din Muntele Athos și sunt cunoscute drept „Păpușile Teodorei”. Ele sunt scoase la procesiunea anuală din Duminica Ortodoxiei.

O altă icoană ce a aparținut împărătesei Teodora se păstrează tot în Sfântul Munte, la Mănăstirea „Sfântul Pavel”, și este numită Icoana Maicii Domnului „Oglinda”.

(sursa: doxologia.ro)

Troparul Sfintei Cuvioase Teodora din Tesalonic, glasul al 8-lea:

Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Teodora, duhul tău.

Condacul 1

Crucea necazurilor punând-o pe umerii tăi Hristos, nu te-ai lăsat biruită de deznădejde, ci ai răbdat cu vitejie toate încercările vieții, și astfel ai dobândit cununa sfințeniei, Sfântă Teodora. Iar noi, alergând la tine, nădăjduim că nu ne vei lăsa fără ajutor, și pentru aceasta îți cântăm: Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

Icosul 1

Mama ta, preoteasa Hrisanti, a trecut la Domnul după ce te-a născut, și orfană de mamă fiind, ai crescut ocrotită de iubirea maicii duhovnicești primite la botez, care te-a crescut ca pe o mlădiță binecuvântată a Bisericii, nașa ta Teopisti, care te laudă împreună cu noi așa:

Bucură-te, mărgăritar al cinului monahicesc;
 Bucură-te, că traiul tău pe pământ a fost îngeresc;
 Bucură-te, că numele tău de botez, Agapi, a fost al iubirii dumnezeiești;
 Bucură-te, că iubirea către cele sfinte te-ai nevoit să o sporești;
 Bucură-te, vlăstar al unei familii sporite în sfințenie;
 Bucură-te, a sfințelor cuvioase duhovnicească rudenie;
 Bucură-te, că familia voastră a fost o biserică vie;
 Bucură-te, că astăzi despre nevoințele voastre în toată lumea se știe;
 Bucură-te, că pe Dumnezeu împreună cu fratele tău Ștefan L-ai slăvit;
 Bucură-te, că el a luat cununa muceniciei, așa cum mult a râvnit;
 Bucură-te, că îi ajuți pe copiii și pe tinerii apăsați de nevoi;
 Bucură-te, că pentru rugăciunile tale suntem ocrotiți noi;
 Bucură-te, Sfântă Teodora, podoabă a Tesalonicului!

(din Acatistul Sfintei Cuvioase Teodora din Tesalonic)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ **Duminică, 11 februarie 2024**

08:00 Utrenia, urmată de Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

17:00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Vineri, 16 februarie 2024**

17:00 Taina Sf. Maslu

◆ **Sâmbătă, 17 februarie 2024**

07:00 Utrenia, urmată de Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie și slujba de pomenire pentru morți.

17:00 Slujba Vecerniei

Cum „operează” Pronia divină

Dr. Mark este un oncolog celebru. Într-o zi a zburat cu avionul la o conferință importantă într-un alt oraș, unde urma să primească un premiu în medicină.

Cu toate acestea, la o oră după decolare, a avut loc o aterizare de urgență pe un aeroport în apropiere de destinație.

Doctorul a închiriat o mașină și a plecat cu mașina ca să ajungă la conferință.

Însă la scurt timp după plecare, vremea s-a înrăutățit și a început o furtună violentă.

Din cauza ploii abundente, semnalul internet a dispărut, iar aparatul navigator a indicat o direcție cu totul greșită.

După două ore de condus, doctorul și-a dat seama că s-a rătăcit. I s-a făcut foame și era îngrozitor de obosit, așa că a decis să-și găsească un loc unde să stea.

În cele din urmă, a dat peste o casă mică. Disperat, a coborât din mașină și a bătut la ușă.

O femeie a deschis ușa.

I-a explicat și a rugat-o să-l lase să folosească telefonul.

Femeia i-a spus, însă, că nu are telefon, dar că poate intra înăuntru și să aștepte ca să se îmbunătățească vremea.

Flămând, ud și obosit, doctorul i-a acceptat oferta și a intrat înăuntru. Femeia i-a oferit ceai fierbinte și o gustare, apoi i-a spus că va merge să își continue rugăciunea.

Dr. Mark a zâmbit cu bunăvoință. Oricum, pentru el, orice realizare are nevoie de muncă grea și sacrificiu, nu de cuvintele rugăciunilor.

Stând la masă, sorbind ceaiul, doctorul o privea pe femeie cum se ruga lângă pat la lumina slabă a lumânărilor.

Doctorul și-a dat seama că femeia totuși avea nevoie de vreme ce apela la ajutorul lui Dumnezeu, așa că, atunci când ea a terminat să se roage, a întrebato:

- Ce anume vrei de la Dumnezeu? Crezi că Dumnezeu îți va auzi vreodată rugăciunile?

Femeia a zâmbit trist și a spus:

- Bebelușul din pătuț este fiul meu, care are un tip rar de cancer, și există un singur medic, care îl poate opera și trata, se numește Mark. Acest doctor locuiește departe de aici, în alt oraș, iar noi nu avem bani pentru a ajunge la el și a plăti operația. Dumnezeu nu mi-a răspuns încă la rugăciuni, dar am speranța că nu o să ne lase, știu că mă va ajuta... Nimic nu îmi va zdrobi această credință.

Uimit și fără cuvinte, Dr. Mark a izbucnit pur și simplu în plâns. Șoptea:

- Dumnezeu este minunat...

Și-a amintit tot ce i s-a întâmplat în acea zi: aterizarea de urgență a avionului, ploaia torențială care l-a făcut să se rătăcească...

.. Și toate acestea s-au întâmplat pentru că Dumnezeu i-a dat și lui dat posibilitatea de a ieși din lumea materială a angajărilor sale, oferindu-i ocazia să-i ajute pe acei bieți nefericiți care nu aveau decât rugăciunea.

(text primit de la cititori)

3,5%

PENTRU

BISERICA TOMA COZMA

